

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium
Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias
Vincentii Caraffa, Societatis Iesu Praepositi Generali,
Tomvs ...**

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 4. De præsentia Dei per viam luminis naturalis fidei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

Nihil præter te, Domine. O si te homines cognoscemus
Amore amoris tui moriar, qui amore amoris mei dignatus es mori.

CAPUT IV.

De Præsentia Dei per viam luminis
naturalis.

Bino mediante lumine Deum nobis præsentem facere possumus: lumine rationis naturalis, & lumine supernaturali fidei. De primo dicetur hoc capite: De secundo in sequenti.

Præsentia Dei mediante cognitione naturali hoc modo in praxin redigenda est. Primo, cognoscendo creaturas non absolute; sed relativè in ordine ad Creatorem, cum sint tot Diwini Solis radij: Prodierunt creatura à Deo tanquam radij à Sole, assertit Nazianzenus. Et quemadmodum Sol (& est exemplum D. Thomæ) duabus modis cognosci potest, nempe in suâ substantia, & in suâ irradiatione: ita Deus per seipsum, & per creaturas.

Quinque viis, veluti docet Angelicus, nos conductant creaturæ ad Creatorem. Primo per viam causalitatis. Secundo per viam motus. Tertio per viam possibilitatis. Quartio per viam limitationis. Quinto per ordinem rotius Universi: omnes enim creature sunt effectus dependentes, mobiles, possibiles, limitatae, ac cum ordine, mediisque convenientibus diriguntur in suum finem: ergo danda est una prima causa, à qua dependent: unum primum principium movens & nos motum, à quo moventur: unum primum principium necessarium, à quo possunt recipere esse: unum esse infinitum & illimitatum, à quo sint participatæ: & una prima mens, quæ summa providentia & sapientia eas gubernet, fortiter & suaviter ordinando & dirigendo eas in suum finem.

Secundo,

Secundò. hac supposita cognitione, variis eliciens
amoris actus: gaudendo & complacendo tibi, quod
Deus sit talis, qualis in se est, independens, immobilis,
ens necessarium, imparicipatum, infinitum & prima
mens. Quod si obviam habetas aliquam creaturam,
eamque deprehendas variis ornatam perfectionibus,
noli in eadem persistere & hærere: sed transi ad Crea-
torem, & dic cum S. Augustino. Qui fecit haec pulchra,
pulchrior: qui fecit bona, melior: qui fecit haec sanctior,
sanctior est.

Hæc pulchritudo & ornatus in creaturis est depen-
dens; in DEO est independens, est enim prima causa.
In creaturis est potentialis: in Deo est actus purus,
quia est primum movens. In creaturis est contingens,
& potest non esse: in Deo est necessarius, non potest
non esse. In creaturis pulchritudo est participata: in Deo
est per essentiam & imparicipata. In creaturis est limi-
tata: in Deo est infinita & illimitata. In creaturis est
in ordine defectibili: in Deo est indefectibilis, quia
ipse est prima mens.

Sit igitur benedicta ac laudata semper illa causa cau-
sarum, prima causa ac independens ab omni causa,
qua iuinita sua potentia, sapientia ac bonitate nos
creat & conservat. Benedictus sit primus motor, qui
semper promovet creaturas suas ad id, quod melius &
perfectum est, ad novas formas novasque perfectiones.
Benedicta sit illa necessitas essentialis Dei, quæ nostram
sustentat contingentiam. Benedicta, infinita Bonitas,
qua tam copiose & abundantiter creaturis suis sese com-
municat. Benedicta infallibilis illa Sapientia, qua
tanta convenientia, tam stabili ordine voluit & gyrat
celorum orbis, movet elementa, variat & distinguit
anni tempora, provideret necessitatim omnium creatura-
rum juxta cuiuslibet capacitem & naturam: & p̄r
exteris singulati providentia specialem gerit curam
hominis, ordinando ac dirigendo ipsum per pro-
portionata media ad ultimum finem æternæ beatifi-
tudinis.

Varios insuper elicies actus desiderij, e. g. Quando
effectus redibit ad suam causam: quando idæcum

A 5 repetet

Apud Du- reperet suam Idæam ? quando filius ascendet ad Patri
rand in Ra (sic precabatur Hugo) & spiritus ad eum, qui fecit illu-
tionali lib. quando omnis omnino in me cessabit mortis, & po-
4.6.4. tentia mea tua replebitur actualitate, à Deus meo

quando humana hac spoliabor contingentia, ac Divinæ
me vestiam necessitate? quando transibo ab esse in-
tato ad esse infinitum & illimitatum, quod habebor
S. Augus. Deo? Quando obliquias mea, dicebat S. Augustinus
tua rectitudini poterit adquiri? Quando in omnibus
& per omnia possidehor & gubernabor a te, O Dominus
qui es prima mens & intelligentia, movens & gubernans
hoc totum universum.

Hilse & similibus affectibus anima, quotiescumque
inspicit & considerat creaturem, exurgere & sublevo
debet in admirationem & contemplationem Creatoris
considerando & amando Deum in omnibus creaturem
tanquam causam in suis effectibus: & omnes crea-
tors in Deo veluti effectus in sua causa: ad eum plane
modum, quo uenuntur sancti Angeli, qui creaturarum
cognitionem connectunt cognitioni, quam habent de

Aug de Cis. Deo: Et cognitione creature, que aduerserascit, uenit
vit cap. 19. cum cognitione Dei, iacefit & recessit in manu
Beata illa anima, quæ bene novit legere in hoc libro
Universi, & uitetur creaturis in illuminem, ob quem
1. Cor. 3. eas creavit Deus. & non abuicitur. Omnia vestra sunt
l. l. de Doct. ait Apostolus, & explicat S. Thomas: Vel ad usum
Ebrist. vel ad intellectum. Et versus Dei amator, subiungit Richar-
ardus, creaturis pro specie utitur, & in omni
quod cernit, Dei amatoris sibi recurrit memoria. Et uis
mur illis, ita monet S. Augustinus, non mansoriæ ex-
lectatione, sed transitoria, tanquam uia & vehiculum,
non tanquam termino.

Tertio, ultra cognitionem & amorem, præsentia Dei
operationem tuam consecres, recognoscendo Deum
tanquam ultimum finem, & quod eu inque per-
feceris, diligas & ordines ad ejus
gloriam, necesse
est.

CAP. V.